

358.

Kundmachung des Finanzministers (78)

vom 17. Oktober 1941,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag, betreffend die Art der Begleichung einiger Verbindlichkeiten von Schuldern im Protektorat Böhmen und Mähren gegenüber Gläubigern im Schweizer Bundesstaat, verlaublich wird.

Auf Grund des § 21, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, verlaublich ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 9. Oktober 1941.

Dr. Kalfus m. p.

Verfügung

der Nationalbank für Böhmen und Mähren
in Prag,

betreffend die Art der Begleichung einiger Verbindlichkeiten von Schuldern im Protektorat Böhmen und Mähren gegenüber Gläubigern im Schweizer Bundesstaat.

Die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag bestimmt auf Grund des § 17 der Devisenordnung:

Art. 1.

(1) Zahlungen zur Abgeltung von Ansprüchen schweizerischer Gläubiger für Zinsen und Gewinnanteile, ferner für Mietzinse, Pachtzinse und ähnliche regelmäßig wiederkehrende Leistungen aus Guthaben und Vermögensanlagen im Protektorat Böhmen und Mähren werden, sofern diese Ansprüche durch Kreditgewährung der schweizerischen Gläubiger vor dem 1. Oktober 1940 entstanden und sofern diese Erträge in der Zeit vom 1. Juli 1941 bis 31. Dezember 1942 fällig sind und bis 15. Februar 1943 abgegolten werden,

Vyhláška ministra financí (78)

ze dne 17. října 1941,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o způsobu vyrovnávání některých závazků dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava vůči věřitelům ve švýcarském spolkovém státu.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhláši s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 9. října 1941.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky pro Čechy a Moravu
v Praze

o způsobu vyrovnávání některých závazků dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava vůči věřitelům ve švýcarském spolkovém státu.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

Čl. 1.

(1) Platy sloužící k úhradě nároků švýcarských věřitelů na úroky a podíly na zisku, dále na nájemné, pachtovné a podobné pravidelně se opakující plnění z pohledávek a kapitálových uložení v Protektorátu Čechy a Morava, pokud tyto nároky vznikly poskytnutím úvěrů švýcarskými věřiteli před 1. říjnem 1940 a pokud tyto výnosy jsou splatny v době od 1. července 1941 do 31. prosince 1942 a budou splaceny do 15. února 1943, budou konány způsobem stanoveným v tomto opatření a vztahují se na ně ustanovení německo-švý-

in der in dieser Verfügung bestimmten Weise abgewickelt werden und es beziehen sich auf sie die Bestimmungen des deutsch-schweizerischen Abkommens vom 9. August 1940 und der Zusatzabkommen vom 18. Juli 1941.

(2) Erträgnisse, die in der Zeit vom 1. Oktober 1940 bis 30. Juni 1941 fällig waren, werden, sofern sie nicht bis 15. August 1941 bei der Landesbank für Böhmen in Prag eingezahlt wurden, nach dieser Verfügung nur dann transferiert, wenn sie bei der Landesbank für Böhmen in Prag spätestens innerhalb eines Jahres vom Tage ihrer Fälligkeit an eingezahlt werden.

Art. 2.

Die im Art. 1 angeführten Zahlungen werden zu Gunsten der schweizerischen Gläubiger bei der Landesbank für Böhmen in Prag erlegt werden.

Art. 3.

Sofern die im Art. 1 angeführten Erträgnisse vor dem 1. Oktober 1940 fällig sind, werden sie nach der bisherigen Praxis der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag in Devisen transferiert.

Art. 4.

(1) Bei der Abwicklung der im Art. 1 angeführten Zahlungen sind schweizerische Gläubiger physische Personen, die die Staatsangehörigkeit der Schweiz oder des Deutschen Reiches, bzw. die Angehörigkeit des Protektorates Böhmen und Mähren besitzen und ihren ständigen Wohnsitz in der Schweiz haben. Staatsangehörige des Deutschen Reiches und Angehörige des Protektorates Böhmen und Mähren gelten jedoch als schweizerische Gläubiger im Sinne dieser Verfügung nur dann, wenn sie ihren Wohnsitz vor dem 13. März 1938 in die Schweiz verlegt haben. Als schweizerische Gläubiger gelten ferner juristische Personen oder Handelsgesellschaften mit dem Sitz in der Schweiz, mit Ausnahme derer, die nach dem 30. Juni 1935 von Personen errichtet wurden, die im Sinne des deutsch-schweizerischen Transferabkommens vom 9. August 1940 und dessen Nachträge nicht schweizerische Gläubiger sind. Zur Geltendmachung der Rechte des schweizerischen Gläubigers ist erforderlich, daß der Gläubiger am 1. Oktober 1940 entweder Eigentümer der Wertpapiere oder Gläubiger der unter die Bestimmungen

carské dohody ze dne 9. srpna 1940 a dodatkových dohod ze dne 18. července 1941.

(2) Výnosy, které byly splatny v době mezi 1. říjnem 1940 a 30. červnem 1941, pokud nebyly do 15. srpna 1941 vplaceny u Zemské banky pro Čechy v Praze, budou převedeny podle tohoto opatření jen tehdy, budou-li vplaceny u Zemské banky pro Čechy v Praze nejpozději v době jednoho roku ode dne jejich splatnosti.

čl. 2.

Platy uvedené v čl. 1 budou skládány ve prospěch švýcarských věřitelů u Zemské banky pro Čechy v Praze.

čl. 3.

Pokud výnosy uvedené v čl. 1 jsou splatné před 1. říjnem 1940, budou převáděny v devisách podle dosavadní praxe Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

čl. 4.

(1) Při provádění platů uvedených v čl. 1 jsou švýcarskými věřiteli fyzické osoby, které mají státní příslušnost Švýcarska nebo Německé říše resp. příslušnost Protektorátu Čechy a Morava a mají stálé bydliště ve Švýcarsku. Státní příslušníci Německé říše a příslušníci Protektorátu Čechy a Morava považují se však za švýcarské věřitele ve smyslu tohoto opatření jen tehdy, přeložili-li své bydliště do Švýcarska před 13. březnem 1938. Švýcarskými věřiteli jsou dále osoby právnické nebo obchodní společnosti, které mají sídlo ve Švýcarsku, s výjimkou těch, které byly zřízeny po 30. červnu 1935 osobami, které nejsou ve smyslu německo-švýcarské transferové dohody z 9. srpna 1940 a jejich dodatků švýcarskými věřiteli. K uplatňování práv švýcarského věřitele jest nutno, aby věřitel byl dne 1. října 1940 buď vlastníkem cenných papírů nebo věřitelem pohledávek spadajících pod ustanovení tohoto opatření anebo aby získal po tomto dni cenné papíry nebo pohledávky, pro něž jsou dány předpoklady pro převod podle tohoto opatření, t. j. aby je získal od švýcarského věřitele. Pokud věřitel švýcarské

dieser Verfügung fallenden Forderungen war oder nach diesem Tage Wertpapiere oder Forderungen erworben hat, für welche die Voraussetzungen für den Transfer gemäß dieser Verfügung gegeben sind, d. h. daß er sie von einem schweizerischen Gläubiger erworben hat. Sofern der Gläubiger schweizerischer Staatsangehörigkeit nach dem 30. September 1940 Vermögensanlagen im Protektorat Böhmen und Mähren durch Erbschaft erworben hat, fallen die Zinsen und Erträge dieser Anlagen unter die Bestimmungen dieser Verfügung auch dann, wenn der Erblasser nicht schweizerischer Gläubiger war.

(2) Als Eigentümer oder Gläubiger gelten nicht solche Personen, denen die Zins- oder Gewinnanteilscheine oder Forderungen zur Einziehung übergeben oder denen die Wertpapiere oder Forderungen pfandweise übertragen worden sind, auch wenn diese Personen sonst den Bestimmungen des vorstehenden Absatzes entsprechen.

(3) Als schweizerisches Eigentum ist auch das Eigentum schweizerischer Versicherungsanstalten im Protektorat Böhmen und Mähren zu beurteilen, sofern es sich um Werte handelt, die bereits vor dem 15. März 1939 zu dem Geschäft dieser Versicherungsanstalten auf dem Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren gehörten.

Art. 5.

Kapitalsrückzahlungen können mit Genehmigung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag nur durch Erlag auf das Sperrkonto des schweizerischen Gläubigers bei einer Devisenbank geleistet werden. Die einem solchen Sperrkonto gutgebrachten Beträge können mit Genehmigung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag im Rahmen der im Protektorat Böhmen und Mähren geltenden Devisenordnung zu den im deutsch-schweizerischen Abkommen vom 9. August 1940 und in den Zusatzabkommen vom 18. Juli 1941 bestimmten Zwecken verwertet werden.

Art. 6.

(1) Für Zahlungen der Schuldner im Sinne dieser Verfügung gelten die allgemeinen Devisenvorschriften.

(2) Sofern die Ansprüche des schweizerischen Gläubigers nach dieser Verfügung auf

stättigkeitszins ziskal po 30. září 1940 v Protektorátu Čechy a Morava kapitálová uložení dědictvím, spadají úroky a výnosy těchto uložení pod ustanovení tohoto opatření, i když zůstavitel nebyl švýcarským věřitelem.

(2) Za vlastníky nebo věřitele nepovažují se ty osoby, jimž byly dány kupony, podílní listy nebo pohledávky k inkasu nebo na něž byly cenné papíry nebo pohledávky převedeny jako zástava, i když by tyto osoby jinak odpovídaly ustanovením předešlého odstavce.

(3) Jako švýcarský majetek jest posuzovati i majetek patřící švýcarským pojišťovnám v Protektorátu Čechy a Morava, pokud jde o hodnoty, které již před 15. březnem 1939 patřily k obchodu těchto pojišťoven na území Protektorátu Čechy a Morava.

Čl. 5.

Splácení kapitálů lze konati s povolením Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze pouze jejich složením na vázaný účet švýcarského věřitele u devisové banky. Částek připsaných na takovém vázaném účtě lze s povolením Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze použít v rámci devisového řádu platného v Protektorátu Čechy a Morava k účelům stanoveným německo-švýcarskou dohodou ze dne 9. srpna 1940 a dodatkovými dohodami ze dne 18. července 1941.

Čl. 6.

(1) Pro platy dlužníků podle tohoto opatření platí obecné devisové předpisy.

(2) Pokud nároky švýcarského věřitele podle tohoto opatření zní na koruny, budou

Kronen lauten, werden sie beim Transfer zum Kurse von 100 K = 15'05 schw. Fr. in Schweizerfranken umgerechnet.

Art. 7.

Die durch das Deutsche Kreditabkommen von 1941 geregelten Verbindlichkeiten von Schuldern im Protektorat Böhmen und Mähren gegenüber Bankgläubigern im Schweizer Bundesstaate werden durch diese Verfügung nicht betroffen.

Art. 8.

Durch diese Verfügung wird die durch die Kundmachung des Finanzministers vom 26. Juni 1941, Slg. Nr. 246, verlautbarte Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 19. Juni 1941 aufgehoben.

Prag, am 9. Oktober 1941.

Nationalbank für Böhmen und
Mähren in Prag

Der Gouverneur:

Dr. Dvořák m. p.

Der Bankrat:

Dr. Bürger m. p.

Der Oberdirektor:

Dr. Peroutka m. p.

při převodu přepočítány na švýcarské franky kursem 100 K = 15'05 šv. franků.

čl. 7.

Toto opatření se netýká závazků dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava vůči bankovním věřitelům ve švýcarském spolkovém státu, pokud jsou upraveny Německou úvěrovou dohodou 1941.

čl. 8.

Tímto opatřením se zrušuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 19. června 1941, uveřejněné vyhláškou ministra financí ze dne 26. června 1941, č. 246 Sb.

V Praze dne 9. října 1941.

Národní banka pro Čechy
a Moravu v Praze

Guvernér:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:

Dr. Bürger v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

359.

Kundmachung des Finanzministers (79) vom 17. Oktober 1941,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag, betreffend die Überweisung von Zahlungen zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und dem Generalgouvernement, verlautbart wird.

Auf Grund des § 21, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, verlautbare ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 10. Oktober 1941.

Dr. Kalfus m. p.

Vyhláška ministra financí (79) ze dne 17. října 1941,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a Generální gubernií.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhláшуji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 10. října 1941.

Dr. Kalfus v. r.